

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor tehnice privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu

În temeiul prevederilor art. 52 alin. (5) din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Centrul Național pentru Securitate la Incendii și Protecție Civilă și inspectoratele pentru situații de urgență județene/București—Ifov urmăresc punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — (1) Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 138/2015 pentru aprobarea Normelor tehnice privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 29 octombrie 2015, se abrogă.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu

București, 30 august 2023.
Nr. 135.

ANEXĂ

NORME TEHNICE

privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu

CAPITOLUL I Scop și definiții

Art. 1. — (1) Prezentele norme tehnice stabilesc reguli și condiții obligatorii privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu.

(2) Stingătoarele de incendiu care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră, așa cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind gazele fluorurate cu efect de seră și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 842/2006, nu fac obiectul prezentelor norme.

Art. 2. — (1) Utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu se fac conform următoarelor standarde:

— SR EN 3-7 Stingătoare de incendiu portative. Partea 7: Caracteristici, performanțe și metode de încercare;

— SR EN 3-8 Stingătoare de incendiu portative. Partea 8: Cerințe privind construcția, rezistența la presiune și încercările mecanice pentru stingătoare a căror presiune maximă admisibilă este mai mică sau egală cu 30 bari și care sunt conforme cu cerințele din EN 3-7;

— SR EN 3-9 Stingătoare de incendiu portative. Partea 9: Cerințe suplimentare față de EN 3-7 pentru rezistența la presiune a stingătoarelor cu dioxid de carbon;

— SR EN 1866-1 Stingătoare mobile de incendiu. Partea 1: Caracteristici, performanțe și metode de încercare;

— SR EN 1866-2 Stingătoare mobile de incendiu. Partea 2: Cerințe pentru construcția, rezistența la presiune și încercări

meccanice pentru stingătoare, cu o presiune maximă admisibilă mai mică sau egală cu 30 bari, conforme cu cerințele EN 1866-1;

— SR EN 1866-3 Stingătoare mobile de incendiu. Partea 3: Cerințe de asamblare, de construcție și de rezistență la presiune a stingătoarelor cu dioxid de carbon conforme cu cerințele din EN 1866-1.

(2) Pentru standardele de referință menționate la alin. (1) se aplică ediția în vigoare, inclusiv amendamentele.

Art. 3. — (1) În prezentele norme tehnice se utilizează termenii și expresiile din standardele menționate anterior, precum și următoarele:

a) *termen de garanție* — interval de timp cuprins între data dobândirii produsului sau serviciului și data până la care producătorul sau prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii produsului ori serviciului achiziționat, pe cheltuiala sa, dacă deficiențele nu sunt imputabile utilizatorului;

b) *termen de valabilitate* — limită de timp stabilită de producător până la care un produs își păstrează caracteristicile specifice inițiale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare, păstrare, mentenanță și utilizare.

(2) În scopul aplicării prevederilor prezentelor norme tehnice, termenii și expresiile „producător”, „reprezentant autorizat”, „importator”, „distribuitor” au semnificațiile prevăzute în art. 3 din Regulamentul (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 764/2008.

CAPITOLUL II

Utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu

SECȚIUNEA 1

Utilizarea stingătoarelor de incendiu

Art. 4. — Stingătoarele de incendiu se utilizează în funcție de performanța de stingere, potrivit standardelor prevăzute la art. 2 alin. (1).

Art. 5. — Alegerea tipurilor de stingătoare de incendiu în vederea utilizării acestora este determinată, în principal, de: riscul de incendiu identificat, natura materialelor combustibile, importanța și valoarea zonelor protejate, posibilitățile de propagare a incendiului, compatibilitatea agentului de stingere cu clasele de incendii, proprietățile dielectrice ale agentului de stingere și condițiile de temperatură ambiantă.

Art. 6. — (1) Clasele de incendii sunt stabilite în standardul SR EN 2 Clase de incendii.

(2) Compatibilitatea de utilizare a stingătoarelor de incendiu pe anumite focare de incendiu, respectiv la instalațiile electrice sub tensiune este prevăzută în anexa nr. 1.

(3) Eticheta aplicată de producător pe stingătoarele de incendiu trebuie să respecte cerințele standardelor prevăzute la art. 2 alin. (1).

Art. 7. — (1) În exploatare, stingătoarele de incendiu se mențin permanent încărcate la capacitatea nominală.

(2) Stingătoarele de incendiu se amplacează conform prevederilor normelor generale de apărare împotriva incendiilor și ale dispozițiilor generale privind apărarea împotriva incendiilor aprobate pentru anumite categorii de construcții, amenajări, obiective și instalațiile aferente.

Art. 8. — (1) Pentru menținerea stingătoarelor de incendiu în stare corespunzătoare în vederea utilizării acestora, cadrul tehnic sau personalul desemnat cu atribuții de apărare împotriva incendiilor, precum și persoanele fizice autorizate și asociațiile familiale care desfășoară activități economice autorizate pe teritoriul României, precum și celelalte entități legal constituite, stabilite conform art. 12 alin. (1)–(5) din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, efectuează controale la intervale de cel mult o lună.

(2) Controlul presupune constatarea următoarelor elemente:

- a) stingătorul de incendiu este amplasat în locația stabilită prin planurile de evacuare;

- b) stingătorul de incendiu este amplasat astfel încât marcajul cu tipul stingătorului de incendiu și instrucțiunile de utilizare sunt vizibile;

- c) accesul la stingătorul de incendiu nu este blocat;

- d) locul de amplasare al stingătorului de incendiu este marcat;

- e) presiunea afișată de indicatorul de presiune este în interval nominal marcat de producător, pentru stingătoarele de incendiu presurizate permanent;

- f) existența și integritatea sigiliilor;

- g) încadrarea în termenele de verificare/reîncărcare menționate pe etichetă, după caz.

(3) Personalul menționat la alin. (1) verifică prin cântărire, la intervale de cel mult 6 luni, stingătoarele de incendiu cu CO₂ sau agent curat pentru a constata dacă acestea conțin masa corectă de agent de stingere precizată în standardele specifice.

(4) Rezultatele controlului se înscriu într-un registru de evidență, întocmit în format letric sau electronic, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

(5) În cazul constatării unor deficiențe personalul prevăzut la alin. (1) întreprinde următoarele măsuri:

- a) adoptă măsuri corective imediate, dacă în urma controlului constată deficiențe în legătură cu aspectele prevăzute la alin. (2) lit. a)–d);

- b) informează utilizatorul stingătoarelor de incendiu în vederea contactării unei persoane atestate pentru efectuarea

lucrărilor de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor de incendiu pentru remedierea deficiențelor constatate în legătură cu elementele de la alin. (2) lit. e)–g) și alin. (3).

SECȚIUNEA a 2-a

Verificarea stingătoarelor de incendiu

Art. 9. — Stingătoarele de incendiu sunt supuse verificărilor privind starea de funcționare în următoarele situații:

- a) atunci când sunt constatate deficiențe cu prilejul controalelor lunare în condițiile prevederilor art. 8;

- b) periodic, la intervale de 12 luni, după expirarea termenului de garanție;

- c) la momentul testării hidraulice.

Art. 10. — (1) Verificarea stingătoarelor de incendiu reprezintă un ansamblu de operațiuni efectuate potrivit actelor normative în vigoare și instrucțiunilor producătorului, de către persoane atestate, cu scopul de a conferi certitudinea că produsul corespunde integral din punctul de vedere al caracteristicilor funcționale corespunzătoare modelului certificat și că prezintă siguranță în exploatare.

(2) În cazul în care în urma efectuării operațiunilor de verificare se constată existența unor defecțiuni, se procedează, după caz, la remedierea acestora, conform art. 17 și 18 sau art. 19 și 20.

Art. 11. — (1) Operațiunile efectuate pentru verificarea unui stingător de incendiu sunt:

- a) identificarea stingătorului de incendiu, ca produs certificat, prin verificarea corespondenței dintre datele menționate pe eticheta stingătorului, precum și cele de pe recipientul stingătorului și piesele componente ale acestuia, cu cele din lista cu produsele certificate publicată pe site-ul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și fișa tehnică a produsului;

- b) verificarea marcajului recipientului stingătorului de incendiu și a integrității exterioare a recipientului, astfel:

- (i) se verifică existența și corectitudinea aplicării marcajelor permanente pe recipientul stingătorului de incendiu potrivit prevederilor standardelor prevăzute la art. 2 alin. (1), respectiv: inițialele producătorului, marcajul CE, numărul organismului și data fabricației;

- (ii) la integritatea exterioară se verifică existența urmelor de coroziune, lovitură, rizuri, zgârieturi, șanțuri;

- c) verificarea existenței indicatorului de presiune și a indicațiilor acestuia, în cazul stingătoarelor de incendiu presurizate permanent, astfel:

- (i) după demontare, indicatorul trebuie să arate poziția descărcat;

- (ii) atât la stingătoarele de incendiu presurizate permanent prevăzute cu indicator de presiune, cât și la cele fără indicator de presiune se verifică presiunea internă cu ajutorul unui manometru de control etalonat;

- d) în cazul în care stingătorul de incendiu prezintă o pierdere de presiune mai mare decât pierderea maxim admisă înregistrată în fișa tehnică a produsului, se realizează acțiuni corective;

- e) verificarea furtunului/duzei de refulare/pâlniei, astfel:

- (i) se verifică existența unor deteriorări ale furtunului/duzei de refulare/pâlniei și funcționarea acestora;

- (ii) se verifică rezistența la presiune a furtunului și manevrabilitatea mecanismului de acționare, în cazul stingătoarelor de incendiu mobile, prin aplicarea unei presiuni externe;

- (iii) se efectuează curățarea, dacă este necesar;

- f) verificarea stării de încărcare, astfel:

- (i) prin cântărire, pentru a controla dacă stingătorul de incendiu conține masa corectă de agent de stingere;

- (ii) prin verificarea masei agentului de stingere în raport cu masa stingătorului de incendiu înregistrată în fișa tehnică a produsului;

- g) aplicarea etichetei potrivit prevederilor art. 23 și sigilarea stingătorului de incendiu.

(2) În cazul neconformităților constatate la recipiente, se aplică măsurile de remediere prevăzute în Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 306/2003 pentru aprobarea Prescripției tehnice PT C 5—2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind utilizarea recipientelor butelii pentru gaze comprimate, lichefiate sau dizolvate sub presiune”, cu modificările ulterioare.

SECȚIUNEA a 3-a

Reîncărcarea stingătoarelor de incendiu

Art. 12. — Stingătoarele de incendiu se supun reîncărcării în următoarele situații:

- a) după fiecare utilizare;
- b) la expirarea perioadei de valabilitate acordate de producătorul stingătorului de incendiu;
- c) la cel mult 3 ani de la ultima reîncărcare;
- d) ori de câte ori se constată scăderea masei încărcăturii sub toleranța de umplere precizată în standardele aplicabile pentru stingătoarele de incendiu cu CO₂ sau agent curat.

Art. 13. — (1) Reîncărcarea stingătoarelor de incendiu reprezintă un ansamblu de operațiuni efectuate potrivit actelor normative în vigoare și instrucțiunilor producătorului, de către persoane atestate, cu ajutorul mijloacelor tehnice din dotare, prin care un stingător de incendiu este repus în stare de funcționare prin umplerea cu agent de stingere, în urma descărcării la utilizare, accidentală sau la termen.

(2) Reîncărcarea stingătorului de incendiu se face numai cu același agent de stingere cu care a fost încărcat de producător și cu care a fost certificat.

(3) Agenții de stingere utilizați la reîncărcarea stingătoarelor de incendiu trebuie să fie în termenul de valabilitate, cel puțin până la următoarea reîncărcare.

(4) Reîncărcarea este însoțită în mod obligatoriu și de o verificare cu scopul de a conferi încrederea că produsul corespunde integral din punctul de vedere al caracteristicilor funcționale corespunzătoare modelului certificat și prezintă siguranță în exploatare.

Art. 14. — În cazul în care în urma operațiunilor de reîncărcare se constată existența unor defecțiuni, se procedează, după caz, la remedierea acestora conform art. 17 și 18 sau art. 19 și 20.

Art. 15. — (1) Agentul de stingere rămas într-un stingător de incendiu descărcat nu trebuie reutilizat.

(2) Este interzisă amestecarea sau contaminarea încrucișată a diferitelor tipuri de agenți de stingere.

(3) Agentul de stingere provenit în urma descărcării se colectează și se distruge de către operatori economici autorizați, în condițiile legii, pentru colectarea și distrugerea deșeurilor.

Art. 16. — Operațiunile efectuate pentru reîncărcarea unui stingător de incendiu presupun parcurgerea operațiunilor pentru verificare prevăzute la art. 11, la care se adaugă următoarele:

- a) depresurizarea stingătorului de incendiu, cu excepția celor presurizate în momentul utilizării;
- b) demontarea stingătorului de incendiu;
- c) curățarea și verificarea recipientului stingătorului de incendiu și a accesoriilor corpului, astfel:
 - (i) se curăță prin spălare, sablare, după caz, și se verifică în detaliu pentru urme de coroziune, lovituri, rizuri, zgârieturi, șanțuri;
 - (ii) la filel se verifică forma, dimensiunile și acoperirea;
 - (iii) se verifică funcționarea dispozitivului de acționare a refulării;
- d) încărcarea buteliei cu agent propulsor, numai pentru cele presurizate în momentul utilizării, astfel:
 - (i) echiparea cu o nouă membrană calibrată;
 - (ii) încărcarea cu agent propulsor;
 - (iii) închiderea buteliei;
 - (iv) cântărirea buteliei;
 - (v) inscripționarea masei buteliei încărcate după ce aceasta a ajuns la nivelul cerut;
 - (vi) corelarea cantității de agent propulsor cu cantitatea de agent de stingere;

e) reîncărcarea cu agent de stingere prin introducerea în recipientul stingătorului de incendiu a agentului de stingere corespunzător fiecărui stingător, conform modelului certificat;

f) reasamblarea stingătorului de incendiu și presurizarea acestuia;

g) aplicarea etichetei potrivit prevederilor art. 23 și sigilarea stingătorului de incendiu.

SECȚIUNEA a 4-a

Repararea stingătoarelor de incendiu

Art. 17. — (1) Repararea stingătoarelor de incendiu reprezintă un ansamblu de operațiuni efectuate potrivit actelor normative în vigoare și instrucțiunilor producătorului, care se realizează de către persoane atestate cu ajutorul mijloacelor tehnice din dotare, și intervine în situațiile în care se constată defecțiuni ale stingătoarelor de incendiu, în scopul repunerii acestora în stare de funcționare.

(2) Repararea se realizează prin înlocuirea accesoriilor corpului stingătorului cu piese de schimb noi, originale, identice cu cele care au stat la baza certificării stingătorului de incendiu.

(3) Recipientul stingătorului nu face obiectul reparării.

(4) În urma reparației stingătorul prezintă siguranță în exploatare și corespunde integral, din punctul de vedere al caracteristicilor funcționale demonstrate, cu modelul certificat.

Art. 18. — Operațiunile realizate pentru repararea unui stingător de incendiu presupun parcurgerea operațiunilor pentru verificare prevăzute la art. 11, la care se adaugă următoarele:

- a) identificarea defecțiunilor ce trebuie înlăturate;
- b) asigurarea de piese conforme modelului certificat;
- c) înlocuirea pieselor defecte;
- d) reîncărcarea cu agent de stingere, dacă este cazul;
- e) reasamblarea stingătorului de incendiu și presurizarea acestuia;
- f) aplicarea etichetei potrivit prevederilor art. 23 și sigilarea stingătorului de incendiu.

SECȚIUNEA a 5-a

Scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu

Art. 19. — Durata de viață a stingătoarelor de incendiu este de 20 de ani de la data fabricării, marcată pe corpul stingătorului, dacă producătorul nu dispune o perioadă mai scurtă, cu respectarea dispozițiilor pct. 3.1 din Prescripția tehnică PT C 5—2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind utilizarea recipientelor butelii pentru gaze comprimate, lichefiate sau dizolvate sub presiune”, aprobată prin Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 306/2003, cu modificările ulterioare.

Art. 20. — Următoarele stingătoare de incendiu nu se admit la utilizare și se casează:

- a) de tip „soda acid”;
- b) cu spumă chimică;
- c) cu clorobromometan sau tetraclorură de carbon;
- d) care funcționează prin răsturnare;
- e) cu recipient din cupru sau alamă îmbinate prin sudură moale/lipire sau nituire;
- f) cu recipient din oțel îmbinate prin nituire;
- g) pentru care nu se mai găsesc piese de schimb sau agenți de stingere cu care au fost certificate;
- h) portabile și mobile considerate atipice față de standardele aplicabile;
- i) la care nu se poate identifica agentul de stingere cu care au fost încărcate de către producător și certificate;
- j) al căror recipient nu respectă prevederile Prescripției tehnice PT C 5—2003, aprobată prin Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 306/2003, cu modificările ulterioare;
- k) care nu au fost puse la dispoziție în mod legal pe piață.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 21. — (1) Verificarea, reîncărcarea și repararea stingătoarelor de incendiu se realizează numai de către persoane atestate în condițiile legii.

(2) Reîncărcarea și repararea stingătoarelor de incendiu se realizează în ateliere autorizate de Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat și declarate la Centrul Național pentru Securitate la Incendiu și Protecție Civilă.

(3) Lucrările se realizează în conformitate cu instrucțiunile producătorului stingătorului de incendiu și se utilizează numai agentul de stingere și piesele de schimb conform modelului certificat, înscris pe eticheta stingătorului.

(4) Producătorii au obligația de a pune la dispoziția persoanelor atestate materiale și piese de schimb conform modelului certificat, atât pe durata de fabricație, cât și după scoaterea din programul de fabricație, pentru o perioadă cel puțin egală cu termenul de valabilitate, calculată de la data vânzării ultimelor produse, direct sau prin terți abilitați.

(5) Piesele de schimb și agenții de stingere utilizați sunt înscrși de către persoanele atestate în Registrul de evidență a lucrărilor de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor de incendiu, prevăzut în Metodologia de atestare a persoanelor care efectuează lucrări în domeniul apărării împotriva incendiilor, cu menționarea codului acestora.

Art. 22. — Stingătoarele de incendiu retrase de la utilizare pentru verificare, reîncărcare și reparare se înlocuiesc imediat

cu stingătoare de același tip și cu performanțe de stingere cel puțin egale.

Art. 23. — (1) Persoana atestată pentru efectuarea lucrărilor de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor de incendiu aplică pe fiecare stingător o etichetă care să cuprindă următoarele informații:

- a) datele de identificare ale persoanei atestate, respectiv denumirea, seria, numărul și data emiterii atestatului;
- b) luna și anul în care a fost realizată verificarea, reîncărcarea sau repararea, precum și luna și anul când se efectuează următoarea verificare sau, după caz, reîncărcare;
- c) termenul de garanție acordat pentru lucrările efectuate;
- d) data fabricației stingătorului de incendiu.

(2) Informațiile menționate la alin. (1) lit. b) se marchează prin capsarea etichetei.

(3) Dimensiunile etichetei aplicate de persoana atestată nu trebuie să depășească 1/2 din eticheta aplicată de către producător.

(4) Eticheta privind verificarea, reîncărcarea sau repararea stingătoarelor de incendiu nu va înlocui eticheta producătorului stingătorului și trebuie amplasată astfel încât să nu afecteze/schimbe informațiile precizate în eticheta producătorului.

Art. 24. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme tehnice.

ANEXA Nr. 1
la normele tehnice

Compatibilitatea de utilizare a stingătoarelor de incendiu

Tipul stingătorului de incendiu	Clasa de incendiu					Instalații electrice sub tensiune (până la 1.000 V)
	A	B	C	D	F	
Pe bază de apă	Da	Nu	Nu	Nu	Nu	Nu
Spumă	Da	Da	Nu	Nu	Nu	Nu
Pulbere BC	Nu	Da	Da	Nu	Nu	Da
Pulbere ABC	Da	Da	Da	Nu	Nu	Da
Pulbere specială tip D	Nu	Nu	Nu	Da	Nu	Nu
CO ₂	Nu	Da	Nu	Nu	Nu	Da
Soluție chimică apoasă	Da	Nu	Nu	Nu	Da	Nu
Agent curat	Da	Da	Da	Nu	Nu	Da

ANEXA Nr. 2
la normele tehnice

REGISTRU DE EVIDENȚĂ
a situației constatate la stingătoarele de incendiu
în urma controlului din ziua luna anul

1. Producătorul stingătorului 2. Tipul și modelul de stingător 3. Loc amplasare	a)	b)	c)	d)	e)	f)	g)	h)	Data remedierii
	☐ DA ☐ NU	☐ DA ☐ NU	☐ DA ☐ NU	☐ DA ☐ NU	☐ DA ☐ NU	☐ DA ☐ NU	☐ DA ☐ NU		

- a) stingătorul de incendiu este amplasat în locația stabilită prin planurile de evacuare;
- b) stingătorul de incendiu este amplasat astfel încât marcajul cu tipul stingătorului de incendiu și instrucțiunile de utilizare sunt vizibile;
- c) accesul la stingătorul de incendiu nu este blocat;
- d) locul de amplasare a stingătorului de incendiu este marcat;
- e) presiunea afișată de indicatorul de presiune este în intervalul nominal marcat de producător;
- f) existența și integritatea sigiliilor;
- g) încadrarea în termenele de verificare/reîncărcare menționate pe etichetă, după caz;
- h) masa stingătoarelor de incendiu cu CO₂ sau agent curat.